

[Hans Thyge Jacobsen.]

skal ikke have noget imod, at den højtærede socialminister tager beløbene, der ydes i aldersrente i den tredje kommunegruppe her i landet, i vore landkommuner. Jeg synes i og for sig, det er meget rigtigt ramt som et principielt synspunkt. Men når det skal regnes ud i penge, bliver det som sagt en ganske overordentlig stor forhøjelse, der er tale om. Et ægtepar stiger fra 787½ kr. til 1 812 kr., og en enlig aldersrentemodtager stiger fra 393 til 1 212 kr.; hertil kommer så ventetillæg og børnetillæg og så et rådighedsbeløb på 12½ pct., medens vi hernede kun har 7½ pct.

Nuvel, vi skal ikke være modvillige med hensyn til en undersøgelse af, om dette er det rigtige, men vi vil meget gerne i udvalget have en nærmere belysning af følgende: Hvorledes er leveomkostningerne på Færøerne i forhold til leveomkostningerne hernede? Jeg udtrykker altså ønsket om en udvalgsbehandling. Vi er villige til at gøre denne så hurtig som overhovedet muligt, og om det mål skulle kunne nås, den højtærede socialminister har udtrykt ønske om, at få lovforslaget gennemført så betids, at loven kan træde i kraft pr. 1. april, skal vi ikke have noget imod det. Men vi vil gerne forvare os imod at have nogen skyld, såfremt det ikke lykkes.

Der er et par ting, jeg gerne vil have lov til at spørge den højtærede socialminister om.

I § 20 foreslås der en vis pristalsregulering svarende til den, vi har i aldersrenteloven hernede, og det er jo fuldstændig rigtigt, men det forekommer mig, at bestemmelserne i § 20 er ganske overordentlig vage. De lyder i al deres enkelthed således: såfremt leveomkostningerne på Færøerne stiger eller falder, fastsætter socialministeren en tilsvarende forhøjelse eller nedsættelse af grundbeløbet. Det er jo en overordentlig vag og udflydende formulering. Er det ikke muligt at nå frem til en form, hvorved man kan få leveomkostningernes falden eller stigen på Færøerne belyst ved hjælp af et tal, et pristal? Jeg skulle tro, at det lod sig gøre; det må i hvert tilfælde undersøges, thi det er ikke muligt for os at se, at denne meget vage og udflydende bestemmelse har en sådan relevans til selve den kendsgerning, at aldersrenten pristalsreguleres her i landet, som den burde have. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede socialminister, om han ikke mener, at det skulle være muligt at nå frem til en noget fastere formulering af denne bestemmelse om pristalsregulering efter leveomkostningernes stigen og falden også for Færøerne.

Det andet, jeg ikke kan undlade at gøre en bemærkning om, er, at man efter den højtærede socialministers forslag ganske undlader at foreslå — svarende til, hvad vi har her —, at adgangen til at opnå aldersrente er betinget af, at man har været medlem af sygeforsikringen i en af dens former. Jeg ser nok, at man i bemærkningerne anfører følgende:

„Når man ikke har ment at burde overføre folkeforsikringslovens bestemmelser, forsåvidt angår tilknytningen mellem aldersrente og sygeforsikring, skyldes det, at man herved ville indskrænke den kreds af personer, der kan oppebære aldersrente, hvilket måtte føles som et tilbageskridt i forhold til den gældende lov.“

Ja, jeg er ikke rigtig klar over, hvor stor den kreds er, der kan blive tale om at gøre indhug i. Jeg ville på forhånd ikke tro, at den er synderlig stor. Jeg ville på forhånd gå ud fra, at den tæller et så forsvindende antal, at man kan se bort derfra, og skulle der være ganske enkelte medborgere på Færøerne, som ikke ville kunne opnå aldersrente, såfremt den her i landet gældende bestemmelse bliver gældende også for Færøerne, kunne der nok sørges for disse ganske enkelte personer udenom aldersrenteloven på en tilsvarende måde. I hvert tilfælde forekommer det mig, at man ikke bør opgive at få, hvad jeg vil kalde fremskridt gennemført for Færøernes vedkommende ved denne lejlighed, fremskridt bestående deri, at man fører lovgivningen à jour med folkeforsikringsloven, at adgangen til at opnå aldersrente også på Færøerne gøres betinget af, at man livet igennem har opfyldt sine forpligtelser overfor den ene eller den anden form af den offentligt anerkendte sygeforsikring. For os er dette noget principielt, idet vi har den opfattelse, at skal der ske en sanering af hele dette område — og det er man vist fra alle sider enig om er bydende nødvendigt —, så kan det, jeg vil ikke sige kun ske, men jeg vil sige, at så kan det udmærket godt ske ved at bygge videre på den allerede eksisterende form for folkeforsikring, der jo som sit grundlag har dette, at man for at have adgang til alderdomsforsørgelsen skal have været forsikret i den ene eller den anden form for sygeforsikring. Jeg gør opmærksom på, at den højtærede socialminister jo opretholder dette krav i det andet lovforslag om invalideforsikring for Færøerne, hvorfor så ikke benytte lejligheden nu til at føre denne lovgivning på Færøerne à jour med det øvrige lands lovgivning.

Hvad jeg her har sagt om aldersrentelovforslaget, er tilstrækkeligt til at tilkende-